

høitærede Minister veed det, en ikke ualmindelig Klage, at der gives Bygherrer, Entreprenører, som blive opholdte længe, inden de faae den fornødne Approbation paa at maatte begynde Arbeidet. Og hvis der indtræder, som der ofte gjør, Anledning til Forandring i det Approberede, kan der gaa længere Tid hen, inden Forandringerne blive approberede, hvilket atter selvfølgelig vil volde betydelig Fortræd ved Standning af Arbeidet. Jeg tror, at det er en Sag, som det ærede Udvalg har peget paa i sin Betænkning, og det er ogsaa laagt til Grund for et Forslag. Jeg mener, at vi kunne ikke nok som skatte paa, at det kommer frem; thi man kan næsten ved saadanne Forhold umuliggjøre, at en Bygherre kan opfylde indgaaede Forpligtelser. Man kan paastaa, at det sker ikke af ond Villie fra Tilhynets Side, det sker trods dets bedste Villie, kan man sige; men naar det alligevel sker, er det dog en Fortræd for Bygherren, der har indleveret sine Planer i god Tid, og har indgaaet Afford med Haandværkerne, at han bliver saaledes forsinket, at hans Leiligheder ikke kunne blive færdige til den Tid, da de skulle tiltrædes af Veierne, saa at disse kunne fragaa Kontrakterne. Og hvad Haandværkerne angaar, da staa de en Dag og fortjene deres Aageløn, men maa saa pludselig standse, og maa gaa ledige, indtil man behager at approbere de fremkomne nødvendige Endringer i de tidligere approberede Planer. Det var den ene Side af Sagen, men der er en anden Side, med Henhyn til hvilken jeg gjerne vil spørge det ærede Flertal, om det har behandlet den eller mulig er villigt til at behandle den. Mit Spørgsmaal er, om de Folk, som ansættes i Kommunens Tjeneste, for efter denne Lov at have Tilhyn med Planerne til Bygningerne og med Bygningernes Opførelse, skulle være stillede saaledes ved Regulativer og have en saadan Lønning, at det ligefrem er dem forbudt, direkte eller indirekte, selv at være Bygmestre eller Entreprenører. Eller skal det gaa saaledes, som man siger, at det nu ofte gaar, at saadanne Kommuneembedsmænd direkte eller indirekte ere Entreprenører og altsaa Konkurrenter med dem, som de paa Embedsvegne skulle have Tilhyn med, hvorved der kan opstaa Misforstaaelse eller Mistanke om, at den

af sine Planer eller sine foreslaaede Endringer under Opførelsen, medens den Anden ikke kan komme saa hurtigt frem? Hvad Grund der er til disse Antydninger, i og for sig, skal jeg ikke kunne sige, i alt Fald ikke her paa denne Maade. Men det kan jeg sige og bevise, at i denne Retning har der været og er der i mange Tilfælde ikke liden Mistanke til Stede. Det er et Forhold, som maasse er omhyggelig drøftet af det høitærede Udvalg og ikke fundet værd i det Hele at sættes ind i en Lov; i saa Fald tør jeg ikke urgere det videre, end jeg her har nævnet det. Men har det ikke været drøftet, vil jeg hentilse til Udvalget, at faae den Bestemmelse ind i Loven, at de Bygningskyndige, de, der paa Embeds Vegne skulle have Tilhyn med Lovens Gjennemførelse i det Hele, skulle paa Embeds Vegne være saaledes stillede, at de ikke direkte eller indirekte optrede som Konkurrenter til Stadens Bygmestre eller dem, der paa Embeds Vegne skulle kontrollere. Vi have paa andre Omraader af Statslivet adskillige betænkelige Forhold i den Henseende, og jeg tror, at vi skulde komme bort fra dette her. Jeg kunde nævne i den Henseende meget særegne Tilfælde, som det forekommer mig, ikke burde existere. Naar man f. Ex. antager en Stadsingenieur — jeg nævner det kun til Exempel, uden at forbinde noget Navn dermed — og siger: Du maa ikke befatte dig med Andet end dit Embede, saa er det rigtigt. Naar en saadan Mand vil være Entrepreneur for Kanal- og Veianlæg osv. osv. rundt omkring i Landet, saa vil han, selv om han har Hjælp, blive saa optaget af sine private Forretninger, at han umulig kan hengive sig saaledes til sin Embedsgjerning, som baade Embedets Karakter og Omfang kræver. Naar en saadan Mand maasse ikke befatter sig med kommunal Konkurrence i selve den By, hvor han er ansat, men derimod med andre Byers og Landets Ingenieurarbejder, er Hensigten jo for saa vidt dermed ikke opnaaet, som det bortleder vedkommende Mand's Opmærksomhed og giver ham Udgang til at passe alt Andet i alt Fald ved Siden af sit Embede, for ikke at sige forud for sit Embede. Jeg har gjort disse Bemærkninger angaaende denne Sag for at høre den ærede Ordfører derom. Jeg tror, at der ved en Bygningslov maa drages den størst mulige